

RP 173/2025 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av jaktlagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att jaktlagen ändras.

Propositionen grundar sig på den ändring av habitatdirektivet som gäller vargens skyddsstatus. Enligt propositionen ska den bestämmelse enligt vilken vargen är fridlyst året om strykas ur jaktlagen. Fredningstiden för varg ska enligt förslaget regleras i jaktförordningen. I lagen föreslås även ändringar av teknisk natur.

Propositionen hänför sig till regeringsprogrammet för statsminister Petteri Orpos regering, enligt vilket rovdjurspolitiken ska skötas på ett sätt som också beaktar social hållbarhet. I regeringsprogrammet konstateras det att stamvårdande jakt på stora rovdjur tryggas genom lagstiftningen och att det arbete som redan inletts för att möjliggöra stamvårdande jakt på varg fortsätter i enlighet med riksdagens beslut.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft den 1 januari 2026.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING.....	3
1 Bakgrund och beredning.....	3
2 Nuläge och bedömning av nuläget	3
2.1 Internationell rätt och EU-rätt.....	3
2.2 Nationell lagstiftning	5
3 Målsättning	6
4 Förslagen och deras konsekvenser	6
4.1 De viktigaste förslagen	6
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna.....	7
5 Alternativa handlingsvägar.....	7
5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser	7
5.2 Lagstiftning i utlandet.....	7
6 Remissvar	9
7 Specialmotivering.....	10
8 Bestämmelser på lägre nivå än lag	12
9 Ikraftträdande	12
10 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	12
10.1 Den grundläggande rätten till miljön	12
10.2 Bemyndiganden att utfärda förordning.....	13
LAGFÖRSLAG.....	14
Lag om ändring av jaktlagen	14
BILAGA	17
PARALLELTEXT	17
Lag om ändring av jaktlagen	17

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

Propositionen hänför sig till regeringsprogrammet för statsminister Petteri Orpos regering, enligt vilket rovdjurspolitiken ska skötas på ett sätt som också beaktar social hållbarhet. I regeringsprogrammet konstateras det att stamvårdande jakt på stora rovdjur tryggas genom lagstiftningen och att det arbete som redan inletts för att möjliggöra stamvårdande jakt på varg fortsätter i enlighet med riksdagens beslut.

Europaparlamentet och rådet har den 17 juni 2025 antagit direktiv (EU) 2025/1237, som gäller ändring av rådets direktiv 92/43/EEG (*habitatdirektivet*) vad gäller vargens (*Canis lupus*) skyddsstatus. Genom ändringsdirektivet flyttades vargen från bilaga IV över arter som kräver strikt skydd till bilaga V, där arterna inte är lika strikt skyddade som arterna i bilaga IV. Habitatdirektivet tillåter i princip jakt på de arter som förtecknas i bilaga V. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa ändringsdirektivet senast den 15 januari 2027.

Riksdagens svar på regeringens proposition om ändring av 41 § i jaktlagen (RP 21/2025 rd – RSV 53/2025 rd) innehåller tre uttalanden. För det första förutsätter riksdagen att de förslag till bestämmelser om slopande av fredningen av varg som föranleds av ändringen av EU:s habitatdirektiv föreläggs riksdagen genast i början av höstsessionen 2025. Riksdagen förutsätter för det andra att jord- och skogsbruksministeriet utan dröjsmål bereder behövliga ändringar som bidrar till teknisk kvalitet och tydlighet i jaktlagen och för det tredje att jord- och skogsbruksministeriet följer hur jaktlagstiftningen fungerar och fortsätter arbeta för att det skapas etablerade ramar för stamvårdande jakt. Jord- och skogsbruksutskottet konstaterade i sitt betänkande i ärendet (JsUB 1/2025 rd) att när överföringen av vargen till bilaga V till habitatdirektivet genomförs och 37 § 3 mom. i jaktlagen ändras, är vargen inte längre fredad året om. Efter det att regleringen på lägre nivå har ändrats kan jaktlicenser för jakt på varg beviljas vid andra tidpunkter än under fredningstiden.

Propositionen har beretts vid jord- och skogsbruksministeriet. Utlåtanden om utkastet till proposition begärdes av centrala intressentgrupper. Utkastet till proposition var på remiss i tjänsten utlåtande.fi mellan den 25 september och 24 oktober 2025, där alla intresserade hade möjlighet att lämna utlåtanden om utkastet. Beredningsunderlaget till propositionen finns till påseende på adressen valtioneuvosto.fi/sv/projekt under identifieringskod MMM030:00/2025.

2 Nuläge och bedömning av nuläget

2.1 Internationell rätt och EU-rätt

Konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö (FördrS 29/1986, nedan *Bernkonventionen*) har ingåtts för skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö. Konventionens primära mål är att skydda hotade arter och deras livsmiljöer. I konventionen ägnas särskild uppmärksamhet åt skyddet av arter och naturområden som kräver samarbete mellan ett flertal stater. De fördragsslutande parterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att bevara beståndet av vilda djur och växter på eller anpassa det till en nivå som motsvarar i synnerhet ekologiska, vetenskapliga och kulturella krav. Hänsyn ska då tas till ekonomiska och rekreationsmässiga krav, samt behoven för underarter, varieteter eller former som lokalt är i riskzonen.

Konventionen ingicks 1979 och trädde i kraft i Finland 1986. Vargens skyddsstatus har ändrats genom att arten flyttats från bilaga II (strängt skyddade djurarter) till bilaga III (skyddade djurarter). Ändringen av bilagorna trädde i kraft den 7 mars 2025. Enligt artikel 12 i Bernkonventionen kan de fördragsslutande parterna vidta strängare åtgärder för att skydda vilda djur och växter samt deras naturliga livsmiljö än vad som föreskrivs i konventionen. EU är part i Bernkonventionen. EU har genomfört Bernkonventionen genom habitatdirektivet och fågeldirektivet. Bilaga II till Bernkonventionen motsvarar bilaga IV till habitatdirektivet, medan bilaga III till konventionen motsvarar bilaga V till direktivet.

Rådets direktiv 92/43/EEG om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, nedan *habitatdirektivet*, gäller vilda djur och växter samt livsmiljöer. Enligt artikel 1 i habitatdirektivet anses en arts bevarandestatus vara gynnsam om den berörda artens populationsutveckling visar att arten på lång sikt kommer att förbli en livskraftig del av sin livsmiljö och artens naturliga utbredningsområde varken minskar eller sannolikt kommer att minska inom en överskådlig framtid och det finns, och sannolikt kommer att fortsätta att finnas, en tillräckligt stor livsmiljö för att artens populationer ska bibehållas på lång sikt.

Enligt artikel 2.1 i habitatdirektivet är syftet med direktivet att bidra till att säkerställa den biologiska mångfalden bland annat genom bevarande av arter. Enligt artikel 2.2 ska de åtgärder som vidtas i enlighet med direktivet syfta till att bibehålla eller återställa en gynnsam bevarandestatus hos arterna. Enligt artikel 2.3 ska åtgärder som vidtas i enlighet med direktivet ta hänsyn till ekonomiska, sociala och kulturella behov och till regionala och lokala särdrag.

I habitatdirektivet finns bestämmelser om skydd av arter i artiklarna 12–16. Arterna specificeras i bilagorna till direktivet enligt deras bevarandestatus. Enligt artikel 12 i habitatdirektivet omfattas de djurarter som finns förtecknade i bilaga IV a av ett strikt skyddssystem i deras naturliga utbredningsområde. Medlemsstaterna ska bland annat införa förbud mot att avsiktligt fånga eller döda exemplar av dessa arter i naturen och att avsiktligt störa dessa arter, särskilt under deras parnings-, uppfödning-, övervintrings- och flyttningsperioder. Till strikt skyddade viltarter enligt bilaga IV a hör i Finland björn, lodjur och utter.

I artikel 14 i habitatdirektivet finns bestämmelser om de arter som förtecknas i bilaga V, som inte är lika strikt skyddade som arterna i bilaga IV. Habitatdirektivet tillåter i princip jakt på de arter som förtecknas i bilaga V. Artikel 14 i direktivet förutsätter dock att bevarandestatusen för arterna i bilaga V aktivt övervakas. Om det mot bakgrund av övervakningen anses vara nödvändigt, ska medlemsstaten vidta nödvändiga åtgärder för att trygga bevarandestatusen. Sådana åtgärder kan bland annat vara tillståndssystem, kvoter, fredningstider samt lokal eller tillfällig fredning. Viltarter enligt bilaga V är i Finland varg, europeisk bäver, gråsäl, knobbsäl, östersjövikare, iller, skogsmård och skogshare.

I artikel 16 i habitatdirektivet föreskrivs det om undantag från skyddet i artiklarna 12 och 14. Undantag får göras förutsatt att det inte finns någon annan lämplig lösning och att undantaget inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos bestånden av de berörda arterna i deras naturliga utbredningsområde. Dessutom förutsätts det till exempel att det finns behov av att undvika allvarlig skada eller att det finns en säkerhetsgrund (se artikel 16.1 a–d i habitatdirektivet). Med stöd av artikel 16.1 e i habitatdirektivet får undantag från skyddet också göras för att under strängt kontrollerade förhållanden selektivt och i begränsad omfattning tillåta insamling av vissa exemplar av arterna i en begränsad mängd som fastställs av de behöriga nationella myndigheterna. Det handlar då om så kallad stamvårdande jakt.

2.2 Nationell lagstiftning

Habitatdirektivet har i fråga om de djurarter som avses i 5 § i jaktlagen satts i kraft nationellt genom jaktlagen (615/1993).

I 37 § i jaktlagen föreskrivs det om fredning av viltart. Om det behövs för att bevara ett viltbestånd eller trygga en störningsfri fortplantning inom ett viltbestånd, ska viltarten i fråga fredas för en bestämd tid eller tills vidare. Bestämmelser om vilka viltarter som ska fredas och om fredningstiderna utfärdas genom förordning av statsrådet. Varg, brunbjörn, utter, järv, lodjur och knubbsäl är dock alltid fridlysta direkt med stöd av lag. Under fredningstiden får vilt inte jagas eller skadas, inte heller spel, häckning eller ungar störas.

I 38 § i jaktlagen föreskrivs det om begränsning av jakt. Om ett viltbestånd försvagas tillfälligt eller permanent inom hela eller en del av det område där den berörda arten förekommer, får bestämmelser om begränsning eller förbud av jakten på viltarten i fråga utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Jakten på en viltart kan begränsas eller förbjudas också när den spridning av viltarten som eftersträvas eller en ändamålsenlig organisering av jakten kräver det. En begränsning av jakten kan även avse en skyldighet att förse fångsten med identifieringsmärkning. Enligt 50 § 2 mom. i jaktlagen kan genom förordning av statsrådet ett icke fredat djur fredas eller fångst och dödande av ett icke fredat djur begränsas.

Enligt 41 § i jaktlagen kan Finlands viltcentral bevilja dispens från fredning, förbud eller begränsning enligt 37 och 38 § samt 50 § 2 mom. under de förutsättningar som anges i lagens 41 a–41 c §. Vid dispensprövning kan hänsyn tas till de förvaltningsplaner som gäller viltarter och deras livsmiljöer och genom åtgärderna i planerna tas hänsyn till artikel 2 i rådets direktiv 92/43/EEG om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (habitatdirektivet). Finlands viltcentral kan även vid andra tidpunkter än under sådan fredningstid som avses i 37 §, under de förutsättningar som anges i 41 a § 1 mom., 41 b § 1 mom. och 41 c §, bevilja dispens för att störa, fanga eller döda vilt eller icke fredade djur.

I 41 a § i jaktlagen föreskrivs det om förutsättningar för dispens i fråga om vissa viltarter. Om det inte finns någon annan tillfredsställande lösning och beslutet inte inverkar menligt på möjligheterna att upprätthålla eller uppnå en gynnsam bevarandestatus inom artens naturliga utbredningsområde, kan dispens enligt 41 § beviljas för att fanga eller döda järv, varg, brunbjörn, utter, lodjur, europeisk bäver, gråsäl, knubbsäl, östersjövikare, iller, skogsmård och skogshare

1) i syfte att bevara vilda djur eller växter,

2) i syfte att förebygga allvarlig skada på odlingar, boskapsuppfödning, skogsbruk, fiskerinäring, renhushållning, vattendrag eller annan egendom,

3) på grund av tvingande skäl med hänsyn till folkhälsan, den allmänna säkerheten eller något annat mycket viktigt allmänt intresse, inbegripet ekonomiska och sociala skäl, och om ett tillstånd till undantag medför synnerligen betydande nytta för miljön, eller

4) i forsknings-, utbildnings-, omplacerings- och utplanterings syfte eller för att förebygga djursjukdomar när det gäller arterna i fråga.

Enligt 41 a § 3 mom. i jaktlagen kan dispens i fråga om varg, brunbjörn, utter och lodjur även beviljas för att under strängt övervakade förhållanden, selektivt och begränsat fanga eller döda vissa djur. En förutsättning för beviljande av dispens för sådan stamvårdande jakt som avses i

momentet är att det inte finns någon annan tillfredsställande lösning och att dispensen inte inverkar menligt på möjligheterna att upprätthålla en gynnsam skyddsnivå för de berörda arterna inom deras naturliga utbredningsområde.

Bestämmelser om jaktlicens och regional kvot finns i 10 § i jaktlagen. Om jakt kan medföra skada på beståndet av någon annan än en i 26 § nämnd viltart (hjortdjur) eller om en ändamålsenlig jakt i fråga om en viltart kräver det, ska den som bedriver jakt ha jaktlicens eller iaktta en regional kvot som fastställs av jord- och skogsbruksministeriet. Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om viltarter som jagas med stöd av jaktlicens eller regional kvot, om villkoren för beviljande av jaktlicens eller regional kvot, om det förfarande som ska iakttas vid beviljandet och om andra omständigheter som gäller jaktlicens samt om anmälan av det byte som erhållits med stöd av jaktlicens eller regional kvot.

Den årliga tillåtna bytesmängden vid jakt med stöd av jaktlicens eller regional kvot kan begränsas. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om vilka viltarter som begränsningen avser, största tillåtna bytesmängder, de jaktbara djurens kön och ålder samt det område som begränsningarna gäller.

Finlands viltcentral beviljar jaktlicens och ansvarar för övervakningen av jakt som är tillåten med stöd av regional kvot. Finlands viltcentral kan, på framställning av polisen eller gränsbevakningsväsendet, återkalla en i 10 eller 26 § avsedd jaktlicens, om jaktlicenshavaren bryter mot jaktlagen eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Detsamma gäller om jaktlicenshavaren i väsentlig grad bryter mot villkoren i jaktlicensen. Under samma jaktår beviljas inte den vars jaktlicens har återkallats någon ny motsvarande jaktlicens förrän återkallandet har avgjorts genom ett beslut som vunnit laga kraft eller återkallandet har upphävts.

3 Målsättning

Propositionens målsättning är att genomföra riksdagens uttalanden om sloandet av den bestämmelse enligt vilken vargen är fridlyst året om samt om föreslagna bestämmelser som bidrar till teknisk kvalitet och tydlighet i jaktlagen.

Riksdagens svar på regeringens proposition om ändring av 41 § i jaktlagen (RP 21/2025 rd – RSV 53/2025 rd) innehåller tre uttalanden. För det första förutsätter riksdagen att de förslag till bestämmelser om slopande av fredningen av varg som föranleds av ändringen av EU:s habitatdirektiv föreläggs riksdagen genast i början av höstsessionen 2025. Riksdagen förutsätter för det andra att jord- och skogsbruksministeriet utan dröjsmål bereder behövliga ändringar som bidrar till teknisk kvalitet och tydlighet i jaktlagen och för det tredje att jord- och skogsbruksministeriet följer hur jaktlagstiftningen fungerar och fortsätter arbeta för att det skapas etablerade ramar för stamvårdande jakt.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

I propositionen föreslås det att den bestämmelse enligt vilken vargen är fridlyst året om stryks ur 37 § 3 mom. i jaktlagen. Fredningstiden för varg ska enligt förslaget regleras i

jaktförordningen. Samtidigt föreslås det ändringar som förbättrar jaktlagens tekniska kvalitet och tydlighet. I lagen tas det dessutom in bestämmelser om omständigheter som hänför sig till de praktiska arrangemangen vid jakt på varg.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

Slopandet av fredningen av varg möjliggör vid sidan av 41 och 41 a § i jaktlagen jakt på arten med stöd av 10 § i jaktlagen, vilket gör att målen för förvaltningen av vargstammen och hanteringen de socioekonomiska konsekvenserna av vargen kan uppnås smidigare.

De socioekonomiska konsekvenserna av vargstammen har hittills kunnat hanteras endast genom skade- och säkerhetsbaserade dispenser. Även om dessa dispenser efter den senaste statsrådsförordningen om ändring av statsrådets förordning om dispens enligt jaktlagen (479/2024) beviljas effektivare än under tidigare år, har vargstammen fortsatt att växa och sprida sig till nya områden. Dessa dispenser har inte haft någon inverkan på vargstammens storlek eller tillväxttakt. Därför har vargens negativa konsekvenser för invånarnas vardag och fårhusållningen i vargområdena ökat och spridit sig till nya områden. Vi befinner oss i denna situation eftersom stamvårdande dispenser för varg inte har kunnat verkställas på grund av besvär och rättspraxis i anslutning till 41 a § i jaktlagen.

Genom att fredningen av varg slopas och en jakttid för arten fastställs kan förvaltningen av vargstammen i fortsättningen möjliggöras under jakttiden i ett förfarande enligt 10 § i jaktlagen. Detta är inte förenat med de strikta undantagskriterierna i artikel 16 i habitatdirektivet, vilka under de senaste åren har lett till att också stamvårdande jakt på björn och lodjur har förhindrats. I fortsättningen ska dispenser – i praktiken skade- och säkerhetsbaserade sådana – användas främst i akuta fall.

5 Alternativa handlingsvägar

5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser

Ett möjligt alternativ är att vargen fortfarande skulle vara fridlyst året om, men då skulle situationen inte förändras jämfört med nuläget, eftersom de strikta undantagskriterierna i artikel 16 i habitatdirektivet ändå fortfarande tillämpas.

De faktiska alternativen gäller därför om det ska krävas jaktlicens för varg under jakttiden eller om jakt ska möjliggöras med stöd av en regional kvot. Bestämmelser om saken utfärdas genom förordning av statsrådet.

5.2 Lagstiftning i utlandet

I vissa medlemsländer, där vargarna sedan tidigare har hört till bilaga V, förvaltas de som viltart (i till exempel Estland, Lettland och Litauen). I vissa medlemsstater, där vargarna helt eller delvis har ingått i bilaga V, är populationerna strikt skyddade genom nationell lagstiftning (i till exempel Polen och Slovakien). När det gäller Estland, Lettland och Litauen lades vargen till i bilaga V till habitatdirektivet 2004, då länderna anslöt sig till Europeiska unionen.

I Estland baserar sig jakten på varg på jaktlagen (Jahiseadus) och jaktförordningen (Jahieeskiri). Estlands miljöverk (Keskkonnaagentuur) utarbetar årligen en rapport om uppföljningen av viltbestånden. Rapporten innehåller en beskrivning av viltbeståndens tillstånd och förändringar

i det, av prognostiseringens framtida utveckling och av riskfaktorerna i bedömningen. Rapporten innehåller också rekommendationer om jaktkvoter och jaktformer. Miljönämnden (Keskkonnaamet) fastställer årligen jaktkvoterna för varg och andra stora rovdjur på basis av rapporten och jaktkommitténs förslag. Under jaktsäsongen 2024–2025 var kvoten 134 vargar, varav 119 fälldes. Enligt jaktförordningen får varg jagas från ingången av november till utgången av februari. Dessutom kan miljönämnden bevilja skadebaserade dispenser utanför den egentliga jaktsäsongen.

I Lettland hör vargen till de begränsade villebråden enligt jaktlagen (Medību likums), i fråga om vilka jakten regleras genom kvoter. Enligt jaktreglerna (Medību noteikumi) får varg jagas från den 15 juli tills den jaktmängd som statens skogsförvaltning fastställt har förbrukats, dock högst till den 31 mars. Enligt statens skogsförvaltnings föreskrift av den 11 juli 2024 fick 300 vargar fällas under jaktsäsongen 2024/2025. Kvoten fastställs utifrån ändamålsenlighetsaspekter i fråga om skyddet av stora rovdjur och förhindrandet av allvarlig skada på husdjur.

I Republiken Litauens jaktlag (Lietuvos respublikos medžiokles istatymas) finns allmänna bestämmelser om jakt. Enligt den litauiska jaktstadgan hör vargen till de villebråd i fråga om vilka jakten är begränsad. Litauens miljöministerium fastställer årligen en kvot för jakt på varg baserat på uppföljningsuppgifter om vargstammen och på vetenskapliga undersökningar och rekommendationer. Under jaktsäsongen 2024–2025 var jaktkvoten 341 vargar, varav 326 fälldes. Enligt Republiken Litauens jaktregler får vargar jagas mellan den 15 oktober och den 31 mars. Om den fastställda jaktkvoten förbrukas tidigare, upphör ändå vargjaktsäsongen när kvoten fylls.

I Sverige regleras systemet i jaktlagen (1987:259) och jaktförordningen (1987:905). Naturvårdsverket svarar för de allmänna riktlinjerna för förvaltningen av vargstammen och kan besluta att delegera beslut om licensjakt inom registrerade områden till länsstyrelserna. Licenserna är undantag som det föreskrivs om i 23 c § i jaktförordningen och som grundar sig på artikel 16.1 e i habitatdirektivet. Utöver licensjakten fälls vargar i Sverige genom det som kallas skyddsjakt, som motsvarar Finlands skade- och säkerhetsbaserade dispenser.

Länsstyrelserna beviljar i praktiken alltid licenser för en viss flock i syfte att helt avlägsna flocken. När licenser beviljas beaktas det att jakten inte ska inriktas på en flock där det finns en genetiskt viktig individ. En genetiskt viktig individ är en varg som man vet att har invandrat till Skandinavien från Finland eller Ryssland eller en ättling till en sådan varg.

Den stamvårdande jakten på varg är etablerad i Sverige sedan ungefär tio år tillbaka. Under jaktsäsongen 2023–2024 beviljades licenser för jakt på totalt 36 vargar, varav 35 fälldes. Jakten gällde sex olika flockar i fem län. Under jaktsäsongen 2024–2025 beviljades licenser för jakt på totalt 30 vargar, och bytet blev 25 individer. Jakten gällde fem olika flockar i fem län. Hur jakten dimensioneras och riktas fastställs årligen länsvis på basis av en uppskattning av stammen och DNA-uppföljning.

I den svenska modellen kombineras regionalt beslutsfattande, strikt tillsyn och nationellt ansvar. DNA-uppföljning och öppen rapportering är en del av den årliga beredningen av besluten om kvoterna vid licensjakten. Enligt den svenska regeringens promemoria om att vargen flyttas till en annan bilaga (Ändring av direktiv om skyddsstatus för varg (Fakta-pm om EU-förslag 2024/25:FPM27 : COM(2025) 106) | Sveriges riksdag) kommer ändringen inte att leda till några lagstiftningsändringar i fråga om jakt på varg i Sverige. Licensjakten i Sverige baserar sig även i fortsättningen på 23 c § i jaktförordningen och är därmed förenlig med bilaga V till habitatdirektivet.

6 Remissvar

Utkastet till proposition var på remiss i tjänsten utlåtande.fi mellan den 25 september och 24 oktober 2025, där alla intresserade hade möjlighet att lämna utlåtanden om utkastet. Utlåtanden om utkastet till proposition begärdes dessutom av centrala intressentgrupper. Det lämnades sammanlagt 127 utlåtanden: 59 från organisationer och 68 från privatpersoner. Begäran om utlåtande, de inkomna utlåtandena och ett mer detaljerat sammandrag av utlåtandena finns i statsrådets tjänst för projektinformation på adressen valtioneuvosto.fi/sv/projekt med identifieringskod MMM030:00/2025.

I remissvaren understödde flera jägarorganisationer, företrädare för jordbruket och regionala aktörer slopanDET av den bestämmelse enligt vilken vargen är fridlyst året om och införandet av möjligheten till kvotjakt. Som motivering anfördes bland annat att de skador som vargen orsakar på husdjur, särskilt får och biffboskap, är betydande och ökar. Vargen har blivit mindre skygg för människor, vilket gör att man är orolig för säkerheten särskilt på landsbygden. Kvotjakt betraktas som ett administrativt sett tydligt och effektivt sätt att förvalta stammen.

Däremot motsatte sig naturskyddsorganisationer, djurrättsorganisationer, en del forskare och många privatpersoner ändringen. I vissa utlåtanden ansågs det att vargen fortfarande är en starkt hotad art och att en gynnsam bevarandestatus inte har uppnåtts. Kvotjakt kan leda till att flockarna splittras, vilket ökar skadorna och försämrar beståndets livskraft. EU:s habitatdirektiv medför en skyldighet att iaktta försiktighetsprincipen och att motivera jakten vetenskapligt. Risker för tjuvjakt ökar om jakten godkänns politiskt. Dessutom ansågs begränsningen av miljöorganisationernas besvär rätt vara problematisk med tanke på grundlagen och EU-rätten.

Justitieministeriet fäste i sitt utlåtande uppmärksamhet vid brister i motiveringen till straffbestämmelserna om skyldigheten att ta DNA-prov. Enligt justitieministeriets utlåtande bör kriminaliseringen uppfylla de krav som följer av kriminaliseringsprinciperna och förutsättningarna för begränsning av de grundläggande fri- och rättigheterna, såsom kravet på ett vägande samhälleligt behov och kravet på att straffrätten ska tillämpas i sista hand. På basis av utlåtandet har straffbestämmelsen om skyldigheten att ta DNA-prov strukits ur propositionsutkastet.

Högsta förvaltningsdomstolen fäste i sitt utlåtande uppmärksamhet vid fördelningen mellan statsrådet och jord- och skogsbruksministeriet i fråga om behörigheten att utfärda förordningar. Enligt högsta förvaltningsdomstolen är behörighetsfördelningen i lagen inte längre särskilt tydlig och bör i fortsättningen granskas. På basis av utlåtandet har det bemyndigande att utfärda förordning strukits enligt vilket antalet jägare som deltar i jakt med stöd av jaktlicens eller regional kvot skulle få begränsas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Utkastet till proposition innehåller således inga nya bemyndiganden för jord- och skogsbruksministeriet att utfärda förordning.

Dessutom påpekade högsta förvaltningsdomstolen att det i propositionen inte närmare beskrevs hur systemet med dispens enligt 41 och 41 a § i fortsättningen ska utnyttjas i fråga om varg. Motiveringen till propositionen har kompletterats till denna del.

Utifrån Finlands viltcentrals utlåtande har bemyndigandet att utfärda förordning i 30 § 2 mom. ändrats så att bestämmelser om hur jaktledare och vice jaktledare anmäls till den behöriga jaktvårdsföreningen eller Finlands viltcentral utfärdas genom förordning av statsrådet. I vissa

situationer kan det vara motiverat att anmälan till skillnad från nuläget lämnas också till Finlands viltcentral.

Motiveringen i avsnitt 5.2 har dessutom kompletterats i fråga om lagstiftningen i Sverige. Efter remissbehandlingen har det också gjorts smärre tekniska ändringar i propositionen.

7 Specialmotivering

10 §. Jaktlicens och regional kvot. Det gällande 1 mom. innehåller ett bemyndigande enligt vilket det genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om viltarter som jagas med stöd av jaktlicens eller regional kvot, om villkoren för beviljande av jaktlicens eller regional kvot, om det förfarande som ska iaktas vid beviljandet och om andra omständigheter som gäller jaktlicens samt om anmälan av det byte som erhållits med stöd av jaktlicens eller regional kvot. Bemyndigandet att utfärda förordning ändras så att det också gäller närmare bestämmelser om omständigheter som gäller regional kvot. Samtidigt görs det i momentet små språkliga preciseringar, och hänvisningen till 26 § preciseras så att det i fortsättningen hänvisas till 26 § 1 mom.

I den svenska språkdräkten i den andra meningen i 2 mom. görs små språkliga preciseringar. Ändringarna är av teknisk karaktär.

Samtidigt fogas till paragrafen ett nytt 4 mom. där det föreskrivs att DNA-prov av varg som erhållits som byte med stöd av jaktlicens eller regional kvot ska sändas till Naturresursinstitutet. DNA-uppgifterna används i uppföljningen av vargstammen och i den årliga uppskattningen av stammen. Med hjälp av DNA-proven kan man dessutom identifiera eventuella varghybrider. I momentet ingår ett bemyndigande att utfärda förordning, enligt vilket bestämmelser om tidsfristen för sändande av DNA-prov utfärdas genom förordning av statsrådet. Naturresursinstitutet ska meddela närmare anvisningar om tagande, förvaring och sändande av DNA-prov.

30 §. Jaktledare. Det föreslås att 1 mom. ändras så att den som fått jaktlicens för varg på motsvarande sätt som den som beviljats dispens ska utse en jaktledare och ett behövligt antal vice jaktledare. Om varg jagas med stöd av regional kvot, ska var och en som deltar i jakten säkerställa att en jaktledare och ett behövligt antal vice jaktledare har utsetts.

Bemyndigandet att utfärda förordning i 2 mom. ändras så att bestämmelser om hur jaktledare och vice jaktledare anmäls till den behöriga jaktvårdsföreningen eller Finlands viltcentral eller dem båda utfärdas genom förordning av statsrådet. I vissa situationer kan det vara motiverat att anmälan till skillnad från nuläget lämnas också till Finlands viltcentral.

I den svenska språkdräkten i paragrafen görs samtidigt små språkliga preciseringar. Ändringarna är av teknisk karaktär.

37 §. Fredning av viltart. Bestämmelserna i 3 mom. ändras genom att omnämmandet av att vargen är fridlyst stryks. Fredningstiden ska regleras i jaktförordningen.

41 §. Dispens. Enligt 41 § 4 mom. i jaktlagen får det genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om det förfarande som ska iaktas när dispens beviljas, om de villkor som ska ingå i dispensen, om anmälan om den bytesmängd som erhållits med stöd av dispens, om dispensens giltighetstid samt om bedömningen av förutsättningarna för dispens. Genom

förordning av statsrådet får det även utfärdas bestämmelser om vid vilka tidpunkter dispens får beviljas från bestämmelserna om fredning i 37 §.

Enligt 41 § 5 mom. i jaktlagen kan den årliga bytesmängden vid jakt som sker med stöd av dispens och med stöd av en sådan regional kvot som avses i 41 a § 4 mom. begränsas. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får närmare bestämmelser utfärdas om vilka viltarter eller grunder för beviljande av dispens som begränsningen avser, största tillåtna bytesmängder, de jaktbara djurens kön och ålder samt om det område som begränsningen gäller. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får det dessutom utfärdas närmare bestämmelser om syftet med dispens enligt 41 a § 3 mom. och det område som syftet gäller samt om referensvärdet för en gynnsam bevarandestatus för den art som berörs av undantaget.

Enligt 41 a § 3 mom. i jaktlagen kan dispens i fråga om varg, brunbjörn, utter och lodjur även beviljas för att under strängt övervakade förhållanden, selektivt och begränsat fånga eller döda vissa djur.

Enligt 41 a § 4 mom. kan undantag från fredning enligt 3 mom. inom renskötselområdet även ordnas med stöd av en regional kvot som fastställs genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av en regional kvot och om anmälan av det byte som erhållits med stöd av regional kvot. Finlands viltcentral svarar för övervakningen av undantag från fredning som det beviljats dispens för med stöd av regional kvot.

Regleringen har orsakat tillämpningsproblem i praktiken. Förhållandet mellan bestämmelserna i 41 § 5 mom. och 41 a § 4 mom. är svårt att gestalta, och det har visat sig vara oklart till exempel till vilka delar regleringen gäller bara renskötselområdet. För att förtydliga regleringen flyttas bemyndigandet för statsrådet att utfärda förordning från 41 a § 4 mom. till 41 § 4 mom. Samtidigt anges det i 41 § 4 och 5 mom. uttryckligen att bestämmelserna om den regionala kvoten i 41 a § 4 mom. avser den regionala kvoten för renskötselområdet. I sak förblir regleringen oförändrad.

I den svenska språkdräkten i 41 § 4 mom. görs samtidigt korrigeringen att de bestämmelser som får utfärdas genom förordning av statsrådet gäller för vilka tidpunkter dispens från bestämmelserna om fredning i 37 § får beviljas, och i 41 § 5 mom. görs små språkliga preciseringar. Ändringarna är av teknisk karaktär.

41 a §. Förutsättningar för dispens i fråga om vissa viltarter. I artikel 16 i habitatdirektivet föreskrivs det om undantag från skyddet i artiklarna 12 och 14. Undantag får göras förutsatt att det inte finns någon annan lämplig lösning och att undantaget inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos bestånden av de berörda arterna i deras naturliga utbredningsområde. Dessutom förutsätts det till exempel att det finns behov av att undvika allvarlig skada eller att det finns en säkerhetsgrund (se artikel 16.1 a–d i habitatdirektivet) eller en grund enligt artikel 16.1 e i habitatdirektivet.

Med stöd av artikel 16.1 e i habitatdirektivet får undantag från skyddet göras för att under strängt kontrollerade förhållanden selektivt och i begränsad omfattning tillåta insamling av vissa exemplar av arterna i en begränsad mängd som fastställs av de behöriga nationella myndigheterna. Det handlar då om så kallad stamvårdande jakt, som det föreskrivs om i 41 a § 3 mom. i jaktlagen. Enligt momentet kan dispens i fråga om varg, brunbjörn, utter och lodjur även beviljas för att under strängt övervakade förhållanden, selektivt och begränsat fånga eller döda vissa djur.

Jaktlagens 41 a § 3 mom. innehåller dock ingen hänvisning till bestämmelserna i det inledande stycket i paragrafens 1 mom., enligt vilket dispens kan beviljas endast om det inte finns någon annan tillfredsställande lösning och beslutet inte inverkar menligt på möjligheterna att bibehålla eller uppnå en gynnsam bevarandestatus inom artens naturliga utbredningsområde. Detta är en klar brist, även om bestämmelserna i 3 mom. av hävd har tolkats så att förutsättningarna i det inledande stycket i 1 mom. ska uppfyllas vid undantag från fredning. Dessutom konstateras det i EG-domstolens avgörande (mål C-98/03, Kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland, punkt 60) i fråga om genomförandet av artikel 16 att medlemsstaterna, inom ramen för direktivet, vilket innehåller komplicerade och tekniska bestämmelser på miljörättsområdet, särskilt är skyldiga att se till att den lagstiftning de antar för att införliva direktivet är tydlig och precis. Av ovannämnda skäl preciseras bestämmelserna i 3 mom. genom en hänvisning till de förutsättningar som anges i det inledande stycket i 1 mom., vilka gäller andra tillfredsställande lösningar och möjligheterna att bibehålla eller uppnå en gynnsam bevarandestatus.

Dessutom flyttas bemyndigandet för statsrådet att utfärda förordning från paragrafens 4 mom. till 41 § 4 mom. av de orsaker som anges ovan i motiveringen till 41 §. Det är fråga om en teknisk ändring.

8 Bestämmelser på lägre nivå än lag

Enligt föreslagna ändringar i 10 § ska det genom förordning av statsrådet också föreskrivas om andra omständigheter som gäller regional kvot samt om tidsfristen för sändande av DNA-prov. Enligt den föreslagna ändringen i 30 § 2 mom. ska bestämmelser om hur jaktledare och vice jaktledare anmäls till den behöriga jaktvårdsföreningen eller Finlands viltcentral utfärdas genom förordning av statsrådet.

9 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2026.

10 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

10.1 Den grundläggande rätten till miljön

Enligt 20 § 1 mom. i grundlagen bär var och en ansvar för naturen och dess mångfald samt för miljön och kulturarvet. Enligt förarbetena till paragrafen (se RP 309/1993, s. 70) riktar sig ansvaret såväl till det allmänna som till privata fysiska och juridiska personer. Det ansvar som bestämmelsen avser gäller såväl den levande naturen (djur och växter), den livlösa naturen (vattendrag, atmosfär, jord- och berggrund) som kulturmiljön, vilken är en följd av mänsklig verksamhet (byggnader, konstruktioner och landskap). Bestämmelsen omfattar både förhindrande av ödeläggning av miljön eller miljöförstöring och aktiva åtgärder för att gagna miljön. Bestämmelsen uttrycker således människornas alltomfattande ansvar för en sådan helhetslinje för den ekonomiska och samhälleliga verksamheten att den levande och livlösa naturens mångfald kan bevaras.

Enligt habitatdirektivet ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att insamling i naturen av exemplar av de arter av vilda djur som finns förtecknade i bilaga V och exploatering av dessa är förenligt med bibehållandet av en gynnsam bevarandestatus för dem. Genom propositionen fullgörs denna skyldighet. Enligt jaktlagen ska jakt bedrivas i enlighet med principerna för bärkraftigt nyttjande och så att viltbestånden inte äventyras. Genom propositionen slopas den bestämmelse i jaktlagen som innebär att vargen är fridlyst året om, men en hållbar jakt tryggas genom att det på förordningsnivå föreskrivs om fredning för viss tid och om en kvot vid jakten, som baserar sig på Naturresursinstitutets aktuella uppskattning av stammen. Lagförslaget är således förenligt med 20 § i grundlagen.

10.2 Bemyndiganden att utfärda förordning

Enligt 80 § i grundlagen kan republikens president, statsrådet och ministerierna utfärda förordningar med stöd av ett bemyndigande i grundlagen eller i någon annan lag. Bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag ska dock utfärdas genom lag. Om det inte särskilt anges vem som ska utfärda en förordning, utfärdas den av statsrådet.

Enligt föreslagna ändringar i 10 § ska det genom förordning av statsrådet föreskrivas om andra omständigheter som gäller regional kvot samt om tidsfristen för sändande av DNA-prov. Bestämmelser om grunderna för den regionala kvoten och för skyldigheten att sända DNA-prov utfärdas i lag. Enligt förslaget utvidgas bemyndigandet att utfärda förordning i 30 § 2 mom. så att bestämmelser om hur jaktledare och vice jaktledare anmäls till den behöriga jaktvårdsföreningen eller Finlands viltcentral utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordningarna ska det föreskrivas om sådana detaljer som det av hävd föreskrivs om genom förordning av statsrådet. Till exempel utfärdas närmare bestämmelser om andra omständigheter som gäller jaktlicens enligt den gällande jaktlagen genom förordning av statsrådet.

På de grunder som anges ovan kan lagförslaget behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av jaktlagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i jaktlagen (615/1993) 10 och 30 §, 37 § 3 mom., 41 § 4 och 5 mom. och 41 a § 3 och 4 mom., sådana de lyder, 10 §, 37 § 3 mom. och 41 a § 3 och 4 mom. i lag 159/2011, 30 § i lag 504/2017, 41 § 4 mom. i lag 206/2013 och 41 § 5 mom. i lag 244/2025, som följer:

10 §

Jaktlicens och regional kvot

Om jakt medför skada på beståndet av någon annan än en i 26 § 1 mom. nämnd viltart eller om en ändamålsenlig jakt i fråga om en viltart kräver det, ska den som bedriver jakt ha jaktlicens eller iaktta den regionala kvot som föreskrivs i förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om viltarter som jagas med stöd av jaktlicens eller regional kvot, om villkoren för beviljande av jaktlicens eller regional kvot, om det förfarande som ska iakttas vid beviljandet och om andra omständigheter som gäller jaktlicens och regional kvot samt om anmälan av det byte som erhållits med stöd av jaktlicens eller regional kvot.

Den årliga tillåtna bytesmängden vid jakt med stöd av jaktlicens eller regional kvot kan begränsas. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får närmare bestämmelser utfärdas om vilka viltarter som begränsningen avser, om största tillåtna bytesmängder, om de jaktbara djurens kön och ålder samt om det område som begränsningen gäller.

Finlands viltcentral beviljar i 1 mom. avsedd jaktlicens och ansvarar för övervakningen av jakt som är tillåten med stöd av regional kvot.

DNA-prov av varg som erhållits som byte med stöd av jaktlicens eller regional kvot ska sändas till Naturresursinstitutet. Bestämmelser om tidsfristen för sändande av DNA-prov utfärdas genom förordning av statsrådet.

30 §

Jaktledare

Den som fått jaktlicens för hjortdjur eller varg och den som beviljats dispens för jakt på varg, brunbjörn, järv eller lodjur ska utse en jaktledare och ett behövligt antal vice jaktledare. Om varg jagas med stöd av regional kvot, ska var och en som deltar i jakten säkerställa att en jaktledare och ett behövligt antal vice jaktledare har utsetts. Var och en som deltar i jakten är skyldig att iaktta de föreskrifter som jaktledaren meddelar. Jaktledaren får förbjuda personer som inte iakttar de föreskrifter som meddelats att delta i jakten.

Bestämmelser om hur jaktledare och vice jaktledare utses och anmäls till den behöriga jaktvårdsföreningen eller till Finlands viltcentral, om deras skyldighet att närvara vid jaktevenemanget och om jaktledarens uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

37 §

Fredning av viltart

Brunbjörn, utter, järv, lodjur och knobbsäl är alltid fridlysta.

41 §

Dispens

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om det förfarande som ska iakttas när dispens beviljas, om de villkor som ska ingå i dispensen, om anmälan om den bytesmängd som erhållits med stöd av dispens, om dispensens giltighetstid, om bedömningen av förutsättningarna för dispens samt om förutsättningarna för beviljande av den regionala kvot för renkötselområdet som avses i 41 a § 4 mom. och om anmälan av det byte som erhållits med stöd av den regionala kvoten. Genom förordning av statsrådet får det även utfärdas bestämmelser om för vilka tidpunkter dispens från bestämmelserna om fredning i 37 § får beviljas.

Den årliga bytesmängden vid jakt som sker med stöd av dispens och med stöd av den regionala kvot för renkötselområdet som avses i 41 a § 4 mom. kan begränsas. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får närmare bestämmelser utfärdas om vilka viltarter eller grunder för beviljande av dispens som begränsningen avser, om största tillåtna bytesmängder, om de jaktbara djurens kön och ålder samt om det område som begränsningen gäller. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får det dessutom utfärdas närmare bestämmelser om syftet med dispens enligt 41 a § 3 mom. och med den regionala kvot för renkötselområdet som avses i 41 a § 4 mom. och om det område som syftet gäller samt om referensvärdet för en gynnsam bevarandestatus för den art som berörs av undantaget.

41 a §

Förutsättningar för dispens i fråga om vissa viltarter

Dispens i fråga om varg, brunbjörn, utter och lodjur kan utöver vad som föreskrivs i 1 mom. även beviljas för att under strängt övervakade förhållanden, selektivt och begränsat fånga eller döda vissa djur, om de förutsättningar som anges i det inledande stycket i 1 mom. uppfylls.

Undantag från fredning enligt 3 mom. kan inom renkötselområdet även ordnas med stöd av en regional kvot som fastställs genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Finlands viltcentral svarar för övervakningen av undantag från fredning som det beviljats dispens för med stöd av regional kvot.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 20 november 2025

Statsminister

Petteri Orpo

Jord- och skogsbruksminister Sari Essayah

Lag

om ändring av jaktlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i jaktlagen (615/1993) 10 och 30 §, 37 § 3 mom., 41 § 4 och 5 mom. och 41 a § 3 och 4 mom., sådana de lyder, 10 §, 37 § 3 mom. och 41 a § 3 och 4 mom. i lag 159/2011, 30 § i lag 504/2017, 41 § 4 mom. i lag 206/2013 och 41 § 5 mom. i lag 244/2025, som följer:

Gällande lydelse

10 §

Jaktlicens och regional kvot

Om jakt kan medföra skada på beståndet av någon annan än en i 26 § nämnd viltart eller om en ändamålsenlig jakt i fråga om en viltart kräver det, ska den som bedriver jakt ha jaktlicens eller iaktta en regional kvot som fastställs av jord- och skogsbruksministeriet. Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om viltarter som jagas med stöd av jaktlicens eller regional kvot, om villkoren för beviljande av jaktlicens eller regional kvot, om det förfarande som ska iakttas vid beviljandet och om andra omständigheter som gäller jaktlicens samt om anmälan av det byte som erhållits med stöd av jaktlicens eller regional kvot.

Den årliga tillåtna bytesmängden vid jakt med stöd av jaktlicens eller regional kvot kan begränsas. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om vilka viltarter som begränsningen avser, största tillåtna bytesmängder, de jaktbara djurens kön och ålder samt det område som begränsningarna gäller.

Finlands viltcentral beviljar i 1 mom. avsedd jaktlicens och ansvarar för övervakningen av jakt som är tillåten med stöd av regional kvot.

Föreslagen lydelse

10 §

Jaktlicens och regional kvot

Om jakt *medför* skada på beståndet av någon annan än en i 26 § *1 mom.* nämnd viltart eller om en ändamålsenlig jakt i fråga om en viltart kräver det, ska den som bedriver jakt ha jaktlicens eller iaktta den regionala kvot som *föreskrivs i förordning* av jord- och skogsbruksministeriet. Genom förordning av statsrådet *utfärdas* närmare *bestämmelser* om viltarter som jagas med stöd av jaktlicens eller regional kvot, om villkoren för beviljande av jaktlicens eller regional kvot, om det förfarande som ska iakttas vid beviljandet och om andra omständigheter som gäller jaktlicens *och regional kvot* samt om anmälan av det byte som erhållits med stöd av jaktlicens eller regional kvot.

Den årliga tillåtna bytesmängden vid jakt med stöd av jaktlicens eller regional kvot kan begränsas. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet *får* närmare bestämmelser utfärdas om vilka viltarter som begränsningen avser, *om* största tillåtna bytesmängder, *om* de jaktbara djurens kön och ålder samt *om* det område som *begränsningen* gäller.

Finlands viltcentral beviljar i 1 mom. avsedd jaktlicens och ansvarar för övervakningen av jakt som är tillåten med stöd av regional kvot.

DNA-prov av varg som erhållits som byte med stöd av jaktlicens eller regional kvot ska sändas till Naturresursinstitutet.

Gällande lydelse

30 §

Jaktledare

Den som fått jaktlicens för hjortdjur och den som beviljats dispens för jakt på varg, brunbjörn, järv eller lodjur ska utse en jaktledare och ett behövt antal vice jaktledare. Var och en som deltar i jakten är skyldig att iaktta de föreskrifter som jaktledaren meddelar. Jaktledaren får förbjuda personer som inte iakttar *hans eller hennes* föreskrifter att delta i jakten.

Bestämmelser om hur jaktledare och vice jaktledare utses, anmäls till den behöriga jaktvårdsföreningen, deras skyldighet att närvara vid jaktevenemanget och jaktledarens uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

37 §

Fredning av viltart

Varg, brunbjörn, utter, järv, lodjur och knobbsäl är alltid fridlysta.

41 §

Dispens

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om det förfarande som ska iakttas när dispens beviljas, om de villkor som ska ingå i dispensen, om anmälan om den bytesmängd som erhållits med stöd av dispens, om dispensens giltighetstid *samt* om bedömningen av förutsättningarna för dispens. Genom förordning av statsrådet får

Föreslagen lydelse

Bestämmelser om tidsfristen för sändande av DNA-prov utfärdas genom förordning av statsrådet.

30 §

Jaktledare

Den som fått jaktlicens för hjortdjur *eller varg* och den som beviljats dispens för jakt på varg, brunbjörn, järv eller lodjur ska utse en jaktledare och ett behövt antal vice jaktledare. *Om varg jagas med stöd av regional kvot, ska var och en som deltar i jakten säkerställa att en jaktledare och ett behövt antal vice jaktledare har utsetts.* Var och en som deltar i jakten är skyldig att iaktta de föreskrifter som jaktledaren meddelar. Jaktledaren får förbjuda personer som inte iakttar *de* föreskrifter *som meddelats* att delta i jakten.

Bestämmelser om hur jaktledare och vice jaktledare utses *och* anmäls till den behöriga jaktvårdsföreningen *eller till Finlands viltcentral*, om deras skyldighet att närvara vid jaktevenemanget och *om* jaktledarens uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

37 §

Fredning av viltart

Brunbjörn, utter, järv, lodjur och knobbsäl är alltid fridlysta.

41 §

Dispens

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om det förfarande som ska iakttas när dispens beviljas, om de villkor som ska ingå i dispensen, om anmälan om den bytesmängd som erhållits med stöd av dispens, om dispensens giltighetstid, om bedömningen av förutsättningarna för dispens *samt om förutsättningarna för beviljande av*

Gällande lydelse

det även utfärdas bestämmelser om vid vilka tidpunkter dispens får beviljas från bestämmelserna om fredning i 37 §.

Den årliga bytesmängden vid jakt som sker med stöd av dispens och med stöd av en sådan regional kvot som avses i 41 a § 4 mom. kan begränsas. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får närmare bestämmelser utfärdas om vilka viltarter eller grunder för beviljande av dispens som begränsningen avser, största tillåtna bytesmängder, de jaktbara djurens kön och ålder samt om det område som begränsningen gäller. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får det dessutom utfärdas närmare bestämmelser om syftet med dispens enligt 41 a § 3 mom. och det område som syftet gäller samt om referensvärdet för en gynnsam bevarandestatus för den art som berörs av undantaget.

41 a §

Förutsättningar för dispens i fråga om vissa viltarter

Dispens i fråga om varg, brunbjörn, utter och lodjur kan även beviljas för att under strängt övervakade förhållanden, selektivt och begränsat fånga eller döda vissa djur.

Undantag från fredning enligt 3 mom. kan inom renskötselområdet även ordnas med stöd av en regional kvot som fastställs genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. *Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av en regional kvot och om anmälan av det byte som erhållits med stöd av regional kvot.* Finlands viltcentral svarar för övervakningen av

Föreslagen lydelse

den regionala kvot för renskötselområdet som avses i 41 a § 4 mom. och om anmälan av det byte som erhållits med stöd av den regionala kvoten. Genom förordning av statsrådet får det även utfärdas bestämmelser om för vilka tidpunkter dispens från bestämmelserna om fredning i 37 § får beviljas.

Den årliga bytesmängden vid jakt som sker med stöd av dispens och med stöd av *den regionala kvot för renskötselområdet* som avses i 41 a § 4 mom. kan begränsas. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får närmare bestämmelser utfärdas om vilka viltarter eller grunder för beviljande av dispens som begränsningen avser, *om* största tillåtna bytesmängder, *om* de jaktbara djurens kön och ålder samt om det område som begränsningen gäller. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får det dessutom utfärdas närmare bestämmelser om syftet med dispens enligt 41 a § 3 mom. och *med den regionala kvot för renskötselområdet som avses i 41 a § 4 mom. och om* det område som syftet gäller samt om referensvärdet för en gynnsam bevarandestatus för den art som berörs av undantaget.

41 a §

Förutsättningar för dispens i fråga om vissa viltarter

Dispens i fråga om varg, brunbjörn, utter och lodjur kan *utöver vad som föreskrivs i 1 mom.* även beviljas för att under strängt övervakade förhållanden, selektivt och begränsat fånga eller döda vissa djur, *om de förutsättningar som anges i det inledande stycket i 1 mom. uppfylls.*

Undantag från fredning enligt 3 mom. kan inom renskötselområdet även ordnas med stöd av en regional kvot som fastställs genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Finlands viltcentral svarar för övervakningen av undantag från fredning som det beviljats dispens för med stöd av regional kvot.

Gällande lydelse

undantag från fredning som det beviljats
dispens för med stöd av regional kvot.

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den   20   .